

N:o 40.

Ank. till Riksd. Kansli d. 3 Mars 1869, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under Riks-statens
Nionde Hufvudtitel.*

(2:a U. A.)

Af Nionde Hufvudtitelns tvänne afdelningar fastställdes den ena, eller *Pensionsstaten*, vid sistlidna riksdag till 559,966 R:dr 91 öre. Den andra afdelningen, innefattande *Allmänna Indragningsstaten*, beräknades för innevarande år till 761,412 R:dr 9 öre, deruti inbegripna indelta räntor, upptagna efter markegång på förslag till 1,849 R:dr 74 öre samt 64 kubikfot 4 kannor indelt och oindelt spanmål, utgörande, efter 2 R:dr 10 öre kubikfoten, 135 R:dr 24 öre; hvadan således denna Hufvudtitels slutsumma i nu gällande Riks-stat utgör 1,321,379 R:dr.

Pensionsstaten.

1:o. Inom Riksdagens Andra Kammare har föreslagits:
af Herr *F. Pettersson* (i motion N:o 134) att pensioner såväl för högre som lägre tjenstemän må upphöra eller försvinna, åtminstone för dem, som under pensionstiden innehafva annan tjenstbefattning, såsom vid Post- eller Tullverken m. m.;
af Herr *Åke Andersson* (i motion N:o 304) att de Statens tjenstemän, vare sig i hvilken klass som helst, som efter detta års förlopp inträda i Statens tjenst, stela efter nu gällande åldersordning icke vara berättigade till mer än halfva lönen såsom full pension; samt

Angående förändrade bestämmelser i fråga om tjenstemäns pensionering.

af Herr Jöns Pehrsson, med hvilken Herr Ola Månsson sig förenat, (i motion N:o 183):

att alla embets- och tjänstemän, som befordras efter 1870 års ingång, ej må berättigas till pensioner af Statens medel;

att underdånig skrifvelse måtte aflätas till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande af förslag till pensionsinrättningar, ettdera för alla rikets tjänstemän uti en inrättning, eller ock för skiljda korpser och embetsverk hvar för sig; och slutligen

att den grundsats och bestämmelse må uttalas, att pensioner ej i något fall må öfverstiga halfva den lön tjänstemannen åtnjutit.

Sedan lång tid tillbaka har det erkänts såsom ett berättigadt anspråk, att de civile tjänstemännen, då de blifvit uttjente, efter afskedstagande böra af Staten erhålla pensioner. De särskilda grunder, som för detta anspråk vanligen anföras, kunna dock olika bedömas och några af dem synas knappast vara af allmän giltighet. Ty äfven om det kunde medgifvas, att Statens ställning till tjänstemannen vore lika med husbondens till tjenaren, så följer deraf icke någon förpligtelse att underhålla den uttjente tjänstemannen, emedan husbonden icke har en dylik skyldighet i förhållande till tjenaren. Lika litet kan den särskilda uppfostran och utbildning, som den civila tjensten i vissa fall fordrar, berättiga till annat anspråk än till ökad betalning för det arbete, som på grund af de förvärfvade insigterna förrättas; så vida det icke förutsatts, att dessa i alla andra lifvets förhållanden skulle vara alldeles oanvändbara. Det skulle snarare kunna antagas, att pensioneringen varit en följd af den ställning, embets- och tjänstemännen småningsom tillvunnit sig i sitt förhållande till Regeringen, enär, sedan tjänstemannen förklarats oafsättlig, det knappast erbjudit sig någon annan utväg att blifva qvitt en ålderstigen och uttjent tjänsteman, än att erbjuda honom förmånen af en pension, till beloppet lika eller i det närmaste lika med lönen, för att förmå honom att frivilligt lemna en tjänst, den han väl kan sköta, så att han icke kan afsättas, men ofta icke kan utöfva för det ändamål, hvarför tjensten egentligen tillkommit. Den mest antagliga och måhända allmännast erkända grunden för pensioneringen torde dock vara, att Staten kan undgå en högre aflöning till tjänstemännen, då dessa icke behöfva vara betänkta på sin utkomst, efter det de blifvit uttjente, likasom tjänstemännen af samma anledning kunna åtnöjas med en lägre aflöning; hvarjemte det någon gång blifvit sagdt, att tjänstemannen skulle vara bevarad från frestelsen att bereda sig obehöriga fördelar, då han under alla förhållanden vore försäkrad mot faran att lida nöd på ålderdomen. Utan betydelse kan sistnämnda omständighet icke vara och den måste inverka på bestämmandet af tjänstemannens aflöning. Det är också denna aflöning, som måste

komma under betraktande, då det gäller att afväga, om det för Staten eller tjänstemannen, endera eller begge, är bättre, att aflöningen ökas, mot det att pensioneringen försvinner; och det är från denna synpunkt, som frågan om pensioneringen måste betraktas, om man afser att praktiskt lösa den och vill undgå att lemna den i dess nuvarande skick.

Om det ligger någon sanning i påståendet, att pensioneringen verkar eller åtminstone bidrager dertill, att tjänstemannen är obekymrad om sin utkomst på ålderdomen och att deri jemväl skulle finnas en garanti för hans förmåga att motstå frestelse till obehörig förtjenst, så skulle detta antagande bero deraf, att han icke heller skulle söka göra besparingar af sin aflöning och att han skulle åsidosätta den hushållning, som i allmänhet iakttages. Tjänstemannen skulle då i jemförelse med öfriga medborgare befinna sig i ett undantagstillstånd, emedan dessa sednare nödvändigt måste vid sin hushållning iakttaga omtanke för sin framtida utkomst, och om det måste medgifvas, att en sådan undantagsställning i verkligheten är en omöjlighet, utan att tvärtom den ena samhällsklassen ständigt utöfvar en inflytelse på den andra, likasom den ena människan på den andra, så måste ett af de tu inträffa, antingen att tjänstemannen i sin bekymmerslöshet hejdas af hvad han ser och erfår hos andra, eller ock att hans exempel småningom skall medföra en förlamande inflytelse på de öfriges hushållning och omtänksamhet. Denna vevselverkan kan icke utebliwa eller undgå att utöfva ett mäktigt inflytande på lefnadsvanorna. Det är ock dertför, som Staten kan inverka på dessa, om den ställer tjänstemannen i beroende för utkomsten på ålderdomen utaf hans egen omtanke och sparsamhet under tiden för hans verksamhet. Han skall icke då sakna anledning att göra sig reda för grunden för all hushållning, nemligen den att utgifva mindre än inkomsten. Han skall inträda bland dem, som bidraga till kapitalbildningen; och riktningen af hans tanke och handlingssätt skall bliwa från den ekonomiska synpunkten densamma, som Staten måste vänta och hoppas af alla samhällets medlemmar, hvilkas bemödande att hushålla och spara äfven från Statens sida bör på allt sätt stödjas och lifvas.

Då det likväl måste förutsättas, att, då pensioneringen försvinner, Staten måste vidkännas en ökad utgift utöfver den förut bestämda aflöningen, för att såmedelst bereda tjänstemannen medel, att i befintliga försäkringsanstalter betinga sig en lifränta, motsvarande den pension, hvarpå han eger anspråk, så blir detta för Staten en olägenhet, som likväl icke synes böra medföra så stor utgift, som den nuvarande pensioneringen. Kostnaden kan ock medföra andra fördelar för Staten, om i sammanhang med den förändrade regleringen vidtagas sådana bestämnelser, att tjänstemannen icke kan kvarstadna i tjensten, sedan han verkligen är oförmögen att den i alla hänseenden upprätthålla, hvarförutan Staten icke bör underkasta sig de uppoffringar, som bliwa nödvändiga.

Hvad tjänstemannen angår, så kan hans anspråk i intet fall sträcka sig längre, än att vid en viss ålder få afgå med en viss inkomst; och då han blifvit satt

i tillfälle att förskaffa sig denna förmån, synes han icke hafva mera att begära. Naturligtvis skulle tilläggsbeloppet ökas i mån af befordran till högre tjänst. I sjelfva verket skulle dock fördelen af denna anordning kunna i månget fall vara större, emedan tillökningen kunde användas på olika sätt allteftersom den enskildes särskilda förhållanden kräfde. Tjenstemannen skulle ock sålunda blifva befriad från det förmynderskap, som finnes i den nuvarande anordningen, om det får antagas att lönen är ställd lägre, derföre att Staten deraf innehåller hvad som pensioneringen kan komma att medtaga. Men den största vinsten skulle för tjenstemannen ligga deri, att han tidigt fördes till omtanken för framtiden och sålunda föranleddes att iakttaga sparsamhet och hushållning.

Så länge det icke finnes en på erkänt goda och pröfvade grunder inrättad anstalt för lifräntors meddelande, är en sådan åtgärd, som nu blifvit ifrågasatt, icke lämplig; och Staten skulle visserligen begå en orättvisa, om den ville undandraga sig pensioneringsbördan, innan en dylik anstalt blifvit tillvägabragdt under garantier, som förtjena obetingadt förtroende. Det är alltså en sådan anstalt, som måste utgöra ett vilkor för pensioneringens upphörande; och den bör derföre af Staten tillvägabringas samt helst ställas så, att den är öppen för alla och en hvar, samt att Staten, dock endast till en början, sjelf betalar för tjenstemännen, i mån som deras billiga anspråk på beqvämlighet, på grund af tjänst och deraf beroende lefnadsvanor föranleda. Något lämpligare medel att göra rättvisa mellan de tjenstemän, som icke kunna afsättas och andre Statens tjenare, hvilka kunna skiljas från sina befattningar, kan svårigen utfinnas, emedan dessa sednare då lika med de förre få förmånen af en beredd pension för den tid de varit i Statens tjänst. Det skall ock blifva mera lätt att till de afsättlige hänföra alla dem, som böra vara det, om de icke gå miste om en fördel, som redan är intjent, utan tillgodonjuta den just i den mån som detta skett. Om de icke kunna fortsätta utbetalningarne, så kommer naturligtvis lifräntan att minskas, men så bör och kan det vara ställdt, att denna äfven i det värsta fallet icke helt och hållet förloras.

Huruvida Staten genom en sådan reglering, hvars hufvudgrunder nu blifvit antydda, kan komma att göra större penningeupoffringar, än genom pensioneringen, kan genom lämpliga förslagsberäkningar med antaglig visshet utredas. Äfven om någon ökad utgift drabbar Statsverket, bör planen dock icke öfvergifvas, derest utgiften icke skulle blifva alltför betydlig, enär de öfriga fördelarne synas vara så väsendtliga, att vinsten deraf för samhället och för tjenstemännen knappt nog kan öfverskattas.

Ordnandet för framtiden af pensionsväsendet har i sednare tider vunnit ökad betydelse, och det kan utan öfverdrift sägas, att frågan måste inom kort lösas och att den bör ställas på dagordningen. Den fordna uppfattningen af flera tjänster, isynnerhet de högre, enligt hvilken de ansågos vara såsom en belöning för ådagalagd verksamhet med hufvudsakligt syfte att endast öfvervaka göromålen, har fått vika

för anspråket att inga tjänster skola finnas, som icke taga i fullt anspråk den kraftige mannens hela verksamhet. Embetsverk, som förut för tjänstemannens pensionering berodde af särskilda förfoganden, ställas mer och mer i likhet med de öfriga, och äfven derigenom ökas anspråken på Statsverket, men företrädesvis påkallas uppmärksamheten af fordringarne hos de talrika tjänstemän, som blifvit anställda vid Statens industriella inrättningar; det är för dem likasom för hvar och en annan klart, att de icke kunna hafva enahanda rätt med dem, hvilkas verksamhet egnas åt Statens politiska, judiciella och administrativa funktioner; men det ligger lika mycket i Statens som i förstnämnde tjänstemännens intresse, att deras framtid icke förbises och att deras bemödande att försäkra sig om utkomst på ålderdomen lättas och understödjes.

Af dessa anledningar och på nu anförda skäl har Utskottet funnit sig föranlåtet hemställa,

att Riksdagen måtte anhålla, att Kongl. Maj:t behagade tillse, om icke Staten skulle kunna helt och hållet befrias från skyldigheten att pensionera sina embets- och tjänstemän, derigenom att åt desse bereddes tillfälle att i en allmän lifförsäkrings- och pensionsanstalt vinna inträde mot afgifter, som till en början må af Staten bekostas, för att sedermera af tjänstemännen sjelfva utgöras emot viss tillökning i aflöningen, och att Kongl. Maj:t täcktes låta utreda lämpligaste sättet för tillvägbringande af en sådan lifförsäkrings- och pensionsanstalt, samt till Riksdagen aflåta de förslag, som af en dylik utredning samt af öfriga förekommande omständigheter kunna föranledas.

2:o Jemte tillkännagifvande att uträkning öfver den ersättning, som tillkommer *Invalidhusfonden* för derifrån, i enlighet med Rikets Ständers vid 1850—1851 års riksmöte fattade beslut, till Statsverket indragna räntor och arrenden, numera blifvit verkställd och att berörda ersättning dervid befunnits böra utgöra i penningar 3,239 R:dr 16 öre och i spanmål 11,040 kubikfot 7,5 kannor råg, 12,839 kubikfot 6,5 kannor korn samt 1,434 kubikfot 8 kannor hafra eller tillhopa 25,315 kubikfot 2 kannor spanmål, har Kongl. Maj:t föreslagit, att det för nämnda fond nu å Riksstaten uppförda *förslagsanslag* 37,710 R:dr, måtte derifrån uteslutas och för samma fond i stället uppföras vanligt anslag med:

Penningar	3,239: 16.
25,315 kubikfot 2 kannor oindelt spanmål, med ett förslagsvärde, å 2 R:dr	
10 öre kubikfoten, af	53,161: 92.
eller tillsammans R dr	56,401: 8.

Angående anslag till Invalidhusfonden.

Med åberopande af hvad det den nådiga Propositionen bilagda Statsråd protokoll öfver Finans-ärenden (Bil. 6 b. pag. 30 och 31) rörande denna anslagsfråga i öfrigt öfvermålar, hemställer Utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning må af Riksdagen bifallas.

Anslag till handelsflottans pensionsanstalt.

3:o. Under förutsättning af Riksdagens bifall till hvad Utskottet i Utlåtandet N:o 28 hemställt, angående upphörande af det nu å Sjette Hufvudtiteln uppförda förslagsanslag till Handels- och Sjöfartsfonden, 750,000 R:dr, tillstyrker Utskottet, i enlighet med såväl Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga förslag, som en af Friherre *Johan Liljenkrantz* (i motion inom Andra Kammaren N:o 307) i enahanda syfte gjord framställning,

att till *handelsflottans pensionsanstalt* måtte anvisas ett årligt anslag af 50,000 R:dr, att tilläggas det för berörda pensionsanstalt redan nu under Nionde Hufvudtiteln uppförda reservationsanslag, hvilket derigenom från 24,000 R:dr höjes till 74,000 R:dr, att från tullmedlen direkte utgå.

Kommande, i händelse af bifall till hvad Utskottet här ofvan tillstyrkt, *Pensionsstaten*, hvars slutsumma nu är 559,966 R:dr 91 öre, att i stället sluta på ett belopp af 628,657 R:dr 99 öre.

Allmänna Indragningsstaten.

Angående otskilliga tjänstemäns i Krigshofrätten uppförande & indragningsstat.

4:o. I ändamål att den af Kongl. Maj:t föreslagna lönereglering för Krigshofrättens civile embets- och tjänstemän snarare än eljest skulle kunna genomföras, har Kongl. Maj:t hemställt, att Notarien i Krigshofrätten *Sven Adolf Theodor Schöldberg* samt Kanslisterne i samma Hofrätt *Justus Christofer von Lindecreutz* och *Axel Fredrik Liljenstolpe* från 1870 års början må varda öfverflyttade på Allmänna Indragningsstaten med åtnjutande under deras återstående lifstid af årlig pension till belopp motsvarande deras i Krigshofrätten egande löneinkomster eller för *Schöldberg* 1,341 R:dr 60 öre samt för *von Lindecreutz* och *Liljenstolpe* hvardera 792 R:dr 90 öre.

Under förutsättning, att Riksdagen, med godkännande af Utskottets i första punkten af Utlåtandet N:o 33, angående regleringen af utgifterna under Riksstatens Andra Hufvudtitel, afgifna yttrande, anser ofvanberörda lönereglering för närvarande icke böra definitivt fastställas, hemställer Utskottet,

att de för Notarien *S. A. Th. Schöldberg* samt Kanslisterne *J. C. von Lindecreutz* och *A. F. Liljenstolpe* föreslagna pensioner, tillhopa 2,927 R:dr 40 öre. icke må af Riksdagen beviljas.

Anslag till utgifvande af Sveriges gamla lagar.

5:o. Såsom ersättning för biträde och andra kostnader vid utgifningen af *Sveriges gamla lagar jemte lexikon deröfver*, hvarmed Professoren. Doktor *C. J. Schlyter* är sysselsatt, har Kongl. Maj:t föreslagit, att ett belopp af 900 R:dr måtte för år 1870 anvisas å Allmänna Indragningsstaten.

Af det den nådiga Propositionen bifogade Statsråds-protokoll öfver Justitiedepartementens-ärenden (Bil. N:o 1, pag. 1) inhemtas, att Christoffers landslag, utgörande sista bandet i samlingen af Sveriges gamla lagar, börjat tryckas samt att antagligt vore, det tryckningen deraf skall blifva fullbordad före 1869 års slut, hvar-
 efter komme att företagas utarbetandet af ett till hela verket hörande gemensamt lexikon öfver alla lagarne; och hemställer Utskottet,

att Riksdagen måtte till denna nådiga framställning lemna bifall.

6:o. Vidare har Kongl. Maj:t, under återopande af ofvanberörda Statsråds-protokoll. i den nådiga Propositionen om Statsverkets tillstånd och behof gjort följande framställningar, nemligen:

att Vaktknekten vid länscellfängelset i Wexiö *Sven Gustaf Pettersson*, hvilken är född den 30 Juli 1808 och som till följd af obotlig ögonsjukdom är oförmögen att vidare bestrida sin sedan den 13 Oktober 1851 innehafda tjänst, måtte berättigas att å Allmänna Indragningsstaten uppbära en årlig pension för sin återstående lifstid, till ett mot hans nu innehafvande lön svarande belopp af 400 R:dr;

att, enär Vaktknekten vid straffängelset i Warberg *Bengt Christiansson Qvist*, hvilken den 15 Juni 1853 blifvit i nämnda egenskap anställd. enligt företedda betyg af prest och läkare samt stadsuppbördsmanen i Warberg, numera vid en ålder af 69 år befunnas för framtiden oförmögen att vaktknektstjänsten förrätta samt vore i behof af understöd, Qvist måtte för sin återstående lifstid komma i åtnjutande från Allmänna Indragningsstaten af årlig pension, hvilken, med afseende derå att han icke förr än vid 54 års ålder kommit i Statens tjänst, föreslagits till ett belopp af 300 R:dr;

att Vaktknekten vid länsfängelset i Carlstad *Jan Olsson*, som är född den 24 Juni 1806 och sedan den 1 November 1836 varit såsom vaktknekt vid ofvannämnda länsfängelse anställd, måtte, enär han i anseende till ålder och försvagade krafter vore oförmögen att sina tjensteåligganden bestrida, för sin återstående lifstid få sig tillagd en årlig pension till ett hans nu innehafvande lön motsvarande belopp af 400 R:dr;

att Förste Vaktknekten vid kronohäktet i Warberg *Carl Gustaf Forssman*, — som är född år 1802 och 1836 anstälts såsom vaktmästare vid länsfängelset å Warbergs f. d. fästning samt, sedan detta fängelse 1856 indragits och nytt kronohäkte i Warberg i stället upplåtits, bestridit förste vaktknektsbefattningen vid detta sednare häktet, hvarmed han dock i anseende till ålderdomssvagheter numera endast under en kortare tid kunde fortfara — måtte, enär han vore i behof af understöd för sig och fyra oförsörjda döttrar, tilläggas å Allmänna Indragningsstaten en årlig pension af 310 R:dr, hvilket belopp tillika med den pension han efter afskedstagandet eger uppbära från Civilstatens Pensionsinrättning, eller 90 R:dr, skulle motsvara den af honom, förutom arfvode och beklädnadsbidrag, innehafvande lön 400 R:dr;

att förre Fängelsedirektören *Gustaf Sundström*, hvilken — född den 4 April 1822 och från 1842 till 1848 anställd i krigstjänst — alltsedan sistnämnda år och

Angående pensioner åt Vaktknektarne *Petersson, Qvist, Olsson och Forssman, förre Fängelse direktören Sundström samt Sergeanten Melin.*

intill slutet af år 1866, under hvilket år straffängelset å Ny Elfsborg indrogs. tjenstgjort vid fångvården sednast i egenskap af fängelsedirektör och redogörare vid nämnda fängelse, måtte, enär efter ofvanberörda indragning tillfälle ej yppats att använda Sundström i någon för honom lämplig tjenstbefattning vid fångvården, hvarför hinder numera äfven mötte deri, att han vore besvärad af nära total döfhet, som ansetts obotlig. uppföras å Allmänna Indragningsstaten till åtnjutande under sin återstående lifstid af årlig pension till belopp. motsvarande det arfvode han för närvarande af fångvårdsmedlen fått sig tillerkänt eller 800 R:dr;

samt att. enär Sergeanten vid inre bevakningen vid straff- och arbetsängelset å Långholmen *Bengt Melin*, som är född den 29 Oktober 1806 och varit anställd i krigstjenst omkring 28 $\frac{1}{2}$ år samt såsom sergeant vid ofvanberörda fängelses inre bevakning omkring 13 $\frac{1}{2}$ år mot åtnjutande i sistnämnda egenskap af 600 R:dr i lön. förutom beklädnadsbidrag. servisersättning samt under de sednare åren särskild gratifikation, numera i anseende till ålderdomssvagheter vore oförmögen att vidare tjenstgöra, han måtte berättigas till åtnjutande af pension till belopp af 400 R:dr;

varande af Kongl. Maj:t i nåder föreslaget, att de äskade pensionerna måtte anvisas att utgå, för Fängelsedirektören Sundström från och med innevarande år samt för öfriga ofvan omförmälda personer från och med månaden näst efter den, hvarunder de erhålla afsked från innehafvande befattningar.

Med afseende å de uti Statsråds-protokollen (Bil. N:o 1 pag. 2—12) till stöd för dessa nådiga framställningar anförda omständigheter, har Utskottet funnit sig böra tillstyrka,

- att Riksdagen må, med bifall till förevarande nådiga framställningar, å Allmänna Indragningsstaten uppföra årliga pensioner
- a) för Vaktknekten vid länsfängelset i Wexjö *Sven Gustaf Petersson* med 400 R:dr;
 - b) för Vaktknekten vid straffängelset i Warberg *Bengt Christiansson Qvist* med 300 R:dr;
 - c) för Vaktknekten vid länsfängelset i Carlstad *Jan Olsson* med 400 R:dr;
 - d) för Förste Vaktknekten vid kronohäktet Warberg *Carl Gustaf Forssman* med 310 R:dr;
 - e) för Fängelsedirektören *Gustaf Sundström* med 800 R:dr; samt
 - f) för Sergeanten vid inre bevakningen vid straff- och arbetsängelset å Långholmen *Bengt Melin* med 400 R:dr;

hemställande Utskottet derjemte,

- g) att förenämnda pensioner måtte anvisas att utgå. för förre Fängelsedirektören Sundström från och med innevarande år samt för öfriga omförmälda personer från och med månaden näst efter den, hvarunder vederbörande från innehafvande befattningar erhålla afsked.

7:o. Enär Andre Majoren vid Lifregementets hussarkorps m. m. *Carl Thom Adlercreutz* sedan flera år varit till helsan så försvagad, att han endast med yttersta ansträngning kunnat förrätta sin tjänst under 1863 och 1864 års möten. men efter nämnda tid icke kunnat delta i någon aktiv tjänst, samt då, enligt hvad föredt läkarebetyg utvisade, Majoren Adlercreutz' sjukdom vore af sådan beskaffenhet, att ringa förhoppning vore för handen om någon varaktigare förbättring, och ännu mindre funnes sannolikhet för hans återställande derhän. att han kunde sin innehafvande majors-tjänst bestrida, har Kongl. Maj:t. med anledning af Rikets Ständers vid 1854 års riksdag meddelade förklarande i fråga om obotlig ansedd sinnessvag, lam eller blind tjänstemans skiljande från ordinarie beställning i Rikets tjänst, föreslagit att Andre Majoren Adlercreutz, som vid afsked är berättigad till 750 R:drs pension från Arméens pensionskassa. måtte vid afgang ur krigstjensten komma derjemte i åtnjutande af 1,250 R:drs pension på Allmänna Indragningsstaten eller tillhopa 2,000 R:drs pension. hvilken med 850 R:dr understiger hans nu innehafvande lön, enligt 1833 års normalstat; och får Utskottet

Angående pension åt Andre Majoren C. Th. Adlercreutz.

till denna nådiga framställning tillstyrka Riksdagens bifall.

8:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att Kommandanten å Carlsborgs fästning, Majoren m. m. *Nils Fredrik Bergenstråle*, som är född den 21 Januari 1801 och år 1818 inträdt i Statens tjänst samt år 1840 förordnats till kommandant å Carlsborgs fästning, måtte med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller entledigande från kommandants-befattningen, på Allmänna Indragningsstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension af 1500 R:dr, motsvarande det arfvide, han nu på kommandantsstaten uppbär.

Angående pension åt Kommandanten N. F. Bergenstråle.

Efter tagen kännedom af de till frågan hörande handlingar får Utskottet, med afseende å Majoren Bergenstråles höga ålder och långvariga tjenstetid samt intygade medellösa ställning, tillstyrka,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit måtte af Riksdagen bifallas.

9:o. Likaledes har Kongl. Maj:t hemställt, att, enär Utredningsförvaltaren vid Arméens förråd i Göteborg, Fältkamereraren m. m. *Otto Johan Hafström*. som år 1831 förordnats att vara förrådsförvaltare eller, såsom befattningen sedermera kallats, utredningsförvaltare vid nyssnämnda förråd, vid numera uppnådd ålder af mer än 65 år vore genom försvagad helsa oförmögen att tillbörligen sköta sina göromål, Hafström måtte med månaden näst efter den, i hvilken han afgår från sin befattning såsom utredningsförvaltare. på Allmänna Indragningsstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension, stor 1,500 R:dr, motsvarande det med omförmälda befattning nu förenade arfvide.

Angående pension åt Utredningsförvaltaren vid Arméens förråd i Göteborg m. m. O. J. Hafström.

Då det för Utredningsförvaltaren vid Göteborgs utredningsförråd uppförda arvode intill år 1864 utgjort 1.000 R:dr och först från och med nämnda år utgått med förhöjdt belopp af 1,500 R:dr årligen, får, med hänvisande i öfrigt till hvad Statsrådsprotokollet (Bil. N:o 3 b. pag. 38 och 39) rörande denna fråga innehåller, Utskottet hemställa,

att Riksdagen må Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning på det sätt bifalla, att för Utredningsförvaltaren *Otto Johan Hafström* å Allmänna Indragningsstaten uppföres en årlig pension till belopp af 1,000 R:dr att utgå från och med månaden näst efter den, hvori afsked honom beviljas.

Angående pension åt Regementsläkaren vid Norra Skånska Infanteriregementet
Z. F. A. Stenkulas enka.

10:o. Kongl. Maj:t har äskat, att Regementsläkaren vid Norra Skånska Infanteriregementet, Fältläkaren m. m. *Zacharias Fredrik Agathon Stenkulas* enka *Hedvig Maria Borg* måtte beviljas en årlig pension af 300 R:dr, att, med beräkning från och med år 1869, från Allmänna Indragningsstaten utgå.

Med afseende å hvad handlingarne innehålla angående Fältläkaren *Stenkulas* under en långvarig tjenstetid ådagalagda outtröttliga nit och utmärkta skiicklighet samt den nödställda belägenhet, hvori, enligt hvad jemväl vitsordats, hans enka med 8 oförsörjda barn sig befinner, hemställer Utskottet,

att Riksdagen må bevilja Regementsläkaren m. m. *Z. F. A. Stenkulas* enka *Hedvig Maria Borg* en årlig pension af 300 Rdr, att från och med innevarande år utgå.

Angående pension åt afidne Bataljonsläkaren *Ch. H. Anderssons dotter L. D. Andersson.*

11:o. Vidare har Kongl. Maj:t föreslagit, att afidne Bataljonsläkaren vid Norra Skånska Infanteriregementet *Christian Henrik Anderssons* dotter *Lovisa Dorothea Andersson*, hvilken numera äfven afidna moder, enligt Rikets Ständers medgifvande år 1858, åtnjutit 300 R:dr pension från Allmänna Indragningsstaten, må bibehållas vid hälften deraf eller 150 R:dr, att med beräkning från och med år 1869 af henne under sin återstående lifstid uppbäras. Enär Riksdagen tillföre vid flera tillfällen förklarar sig icke finna skäl, att till barnen efter förtjente män öfverflytta den rättighet till åtnjutande af det pensionsunderstöd, som varit dessa mäns i behof stadda enkor beviljade samt uti ifrågavarande fall sådana omständigheter icke förekommit, som kunde anses böra föranleda undantag i detta hänseende. hemställer Utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning icke må af Riksdagen bifallas.

Angående understöd till landtvärnsmän.

12:o. Vid sistlidne riksdag anvisades, till Kongl. Maj:ts disposition, för år 1869 ett belopp af 20,000 R:dr att användas till understöd åt de sedan 1808 och 1809 års krig kvarlevande *landtvärnsmän*, som kunde anses vara af dylikt under-

stöd i behof; och har Kongl. Maj:t nu äskat, att för detta ändamål enahanda belopp måtte å Allmänna Indragningsstaten för år 1870 uppföras.

Enär, på sätt af Statsrådsprotokollet (Bil. N:o 3 a pag 12 och 13) närmare inhemtas, ofvannämnda anslag äfven för år 1870 synes till oförminskadt belopp blifva erforderligt, tillstyrker Utskottet,

att Riksdagen må till ifrågavarande ändamål för år 1870 å Allmänna Indragningsstaten uppföra, till Kongl. Maj:ts disposition, ett belopp af 20.000 R:dr.

13:o. I anledning af en utaf Läraren vid tekniska elementarskolan i Borås *Fredrik Eimele*, hvilken är född den 28 September 1804 och varit anställd från den 15 Juli 1837 till den 30 September 1840 såsom lärare vid Krigsakademien å Carlberg samt från den 1 September 1856 såsom lärare vid tekniska elementarskolan i Borås, gjord underdånig ansökning och i öfverensstämmelse med hvad Kommerskollegium tillstyrkt, har Kongl. Maj:t, enär Eimele numera med af åren försvagade krafter vore urständsat att ännu en längre tid bestrida sin innehafvande befattning, hvilken han hittills med utmärkt skicklighet och nit förestått, samt med afseende jemväl å Eimeles genom en betydande författareverksamhet ådagalagda förtjenster om undervisningsväsendet, föreslagit, att Eimele måtte, efter uppnådd ålder af 65 år, vid afskedstagandet från nämnda befattning uppföras å Allmänna Indragningsstaten till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension å 1,000 R:dr.

Angående pension åt Läraren vid Tekniska elementarskolan i Borås F. Eimele.

De skäl, som i Statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 b pag. 36—38) finnas anförda, synas väl böra berättiga Eimele till pension af Statsverket, men med hänseende till den kortare tid, hvarunder han varit i Statens tjenst anställd, torde pensionsbeloppet kunna bestämmas något lägre än Kongl. Maj:t föreslagit, eller till hälften af hans nu innehafvande lön, 1,700 R:dr: och Utskottet hemställer alltså,

att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning måtte i den mån bifallas, att Riksdagen anvisar en pension af 850 R:dr att till Läraren vid tekniska elementarskolan i Borås *F. Eimele*, efter uppnådd ålder af 65 år och efter erhållet afsked, från Allmänna Indragningsstaten utgå.

14:o. Herr *S. A. Hedlund* har uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 156) af anförda skäl yrkat, att Riksdagen måtte bevilja affidne f. d. Stationsinspektoren *Fredrik Sundlers* enka en årlig pension, så länge hon lefver, af 400 R:dr.

Angående pension åt f. d. Stationsinspektoran F. Sundlers enka.

Då Utskottet anser pensionering af tjenstemäns enkor eller familjer endast i särskilda undantagsfall, då mannens eller fädrens förtjenster varit särdeles framstående, böra ifrågakomma och något sådant fall icke synes här vara för handen, får Utskottet hemställa,

att Herr *S. A. Hedlunds* ifrågavarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Angående pension åt framlidne Generallöjtnanten C. F. Akrella ogiffta döttrar.

15:o. Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att framlidne Generallöjtnanten m. m. *Carl Fredrik Akrells* trenne ogiffta döttrar: *Margaretha, Adelaide* och *Emma Akrell* måtte uppföras å Allmänna Indragningsstaten till åtnjutande under deras återstående lifstid af pensioner till belopp af 200 R:dr för dem hvardera.

Med afseende å de utmärkta förtjenster om fäderneslandet, som Generallöjtnanten Akrell i lifstiden inlagt genom en i flera olika riktningar gagnande verksamhet under en mer än 60-årig embetsmannabana, samt då, enligt hvad af handlingarne inhemtats, hans ofvannämnda döttrar nu, vid framskriden ålder och för två af dem genom förminskad synförmåga och sjuklighet i öfrigt uppkommen oförmåga att medelst arbete bidraga till lefnadsbehovfvens fyllande, dertill sakna andra tillgångar utöfver sina andelar, för hvardera blott en sjundedel, i fadrens till ett värde af 5,928 R:dr 3 öre uppgående qvarlåtenskap, än pensioner dels från allmänna Enke- och Pupillkassan och dels från Militärhospitals-fonden till sammanräknadt belopp af 260 R:dr hvardera, hemställer Utskottet,

att Riksdagen må bevilja framlidne Generallöjtnanten C. F. Akrells trenne ogiffta döttrar, *Margaretha, Adelaide* och *Emma Akrell* pensioner till belopp af 200 R:dr för dem hvardera, att under deras återstående lifstid från Allmänna Indragningsstaten utgå.

Angående pension åt framlidne Generaldirektören C. J. Livijns döttrar.

16:o. Kongl. Maj:t har hemställt, att framlidne Generaldirektören för fångelser och arbetsinrättningar *Claes Johan Livijns* efterlemnade tvänne ogiffta döttrar *Rosa Helena* och *Edla Sofia Christina Livijn* måtte årligen, så länge de lefva ogiffta, få å Allmänna Indragningsstaten uppbära hvardera 200 R:dr af den pension å 600 R:dr Banko, som på grund af beslut vid 1844 års riksdag varit deras i nästlidne Oktober aflidna moder från nämnda stat tillagd.

Representationen har visserligen, med erkännande af aflidne Generaldirektören Livijns förtjenster om fäderneslandet, tillerkänt hans numera jemväl aflidna enka en årlig pension af 600 R:dr Banko, men då deraf icke synes böra härledas något berättigande för deras efterlemnade barn att fortfarande uppbära understöd af statsmedel hemställer Utskottet,

att ifrågavarande nådiga framställning icke må af Riksdagen bifallas.

Angående pension åt Öfverstelöjtnanten J. T. Charpentiers enka.

17:o. Då Öfverstelöjtnanten *Jean Toussaint Charpentiers* enka *Helena Christina Charpentier*, född af *Klercker*, numera vid en ålder af 81 år, med en genom sjuklighet till arbete oförmögen ogift dotter och utan andra tillgångar än en pension till belopp af omkring 300 R:dr från Arméens enke- och pupill-kassa, befunne sig i nödställd belägenhet, har Kongl. Maj:t föreslagit, att hon måtte från Allmänna Indragningsstaten tilläggas pension af 400 R:dr att utgå från och med innevarande år.

Efter tagen kännedom af de till frågan hörande handlingar, hvaraf inhemtas bland annat, att behållningen i boet efter den 1 Oktober 1867 aflidne Öfverstelöjtnanten J. T. Charpentier endast uppgick till 850 R:dr 12 öre, får Utskottet, med afseende såväl å härvid förekommande ömmande omständigheter som å framlidne Öfverstelöjtnanten Charpentiers mer än 50-åriga tjenstgöring vid Arméén, derunder han med utmärkelse deltagit i 1806—1807, 1808—1809 och 1813—1814 års krig, hemställa,

att denna nådiga framställning måtte af Riksdagen bifallas.

18:o. Uti den till sistlidne Riksdag aflåtna nådiga Proposition angående Statsverkets tillstånd och behof hemställde Kongl. Maj:t, att Intendenten vid Telegrafstyrelsens kameral-afdelning, Linie-chefen för de optiska telegraferna i Stockholms skärgård, Öfverstelöjtnanten *Isak Fredrik von Heland* måtte vara uppförd å Allmänna Indragingsstaten till åtnjutande derifrån under sin återstående lifstid från och med månaden näst efter den, hvori afsked från hans innehafvande befattningar vid Telegrafverket honom beviljades, af en årlig pension till belopp af 2,770 R:dr, hvilket belopp sammanlagdt med den pension han då redan egde uppbära från Arméens pensionskassa, 750 R:dr, skulle motsvara 80 procent af de aflöningar, han åtnjöt vid Telegrafverket; men Riksdagen fann sig icke böra omförmälda pension bevilja. — Med åberopande af de omständigheter, som anfördes i ofvanberörda nådiga Proposition, har Kongl. Maj:t nu afgifvit förnyad framställning om Öfverstelöjtnanten von Helands uppförande å Allmänna Indragingsstaten till åtnjutande af årlig pension af 2770 R:dr.

Angående pension åt Öfverstelöjtnanten I. F. von Heland.

Då sistlidne Riksdag icke ansåg sig böra bifalla den af Kongl. Maj:t uti ifrågavarande hänseende då gjorda nådiga framställning samt då några ytterligare skäl nu icke blifvit anförda, hvarå ett motsatt beslut skulle kunna grundas, hemställer Utskottet,

att den för Öfverstelöjtnanten *von Heland* foreslagna pension icke må af Riksdagen beviljas.

19:o. Enär Direktören vid Skogsinstitutet *G. Segerdahl* anmält, att han, som numera uppnått en ålder af 65 år, deraf 40 år användts i tjenst vid Skogsstaten, vore sinnad att begära entledigande från sin befattning, såvida en pension af 4,000 R:dr kunde honom beredas samt då hans afgang skulle underlätta genomförandet af den förändrade organisationen af Skogsinstitutet, som Kongl. Maj:t kommer att i särskild nådig Proposition föreslå, har Kongl. Maj:t hemställt, att Direktören *Segerdahl* måtte berättigas att under sin återstående lifstid från och med månaden näst efter den, hvori afsked från direktörsbefattningen honom beviljas, å Allmänna Indragingsstaten årligen uppbära en pension till belopp af 4,000 R:dr.

Angående pension åt Direktören vid Skogsinstitutet G. Segerdahl.

Utaf de till denna fråga hörande handlingar inhemtas, att Direktören Segerdahls nu innehafvande lön utgöres af 4,500 R:dr i kontant, hvartill kommer den till 900 R:dr uppskattade förmånen af fri bostad jemte ved; Och får Utskottet, med afseende å Direktören Segerdahls långvariga tjenstetid samt då den för honom föreslagna pension, i förhållande till hans nu innehafvande löneförmåner, understiger hvad som i allmänhet tillkommer i Statens tjenst anställda tjenstemän, hvilka i afseende å lefnads- och tjensteår uppfyllt de för pensions åtnjutande stadgade vilkor, hemställa,

att Direktören vid Skogsinstitutet *G. Segerdahl* må förklarar berättigad att under sin återstående lifstid från och med månaden näst efter den, hvari afsked från direktörsbefattningen honom beviljas, å Allmänna Indragningsstaten årligen uppbära en pension till belopp af 4,000 R:dr.

Angående pensioner till åtskilliga f. d. Skogsstatstjenstemän och betjente.

20:o. Kongl. Maj:t har vidare föreslagit att, i händelse Kongl. Maj:ts, uti den nådiga Propositionen angående Statsverkets tillstånd och behof, under Sjunde Hufvudtiteln vilkorligen framställda förslag om öfverlemnande till Riksdagens disposition af, bland annat, Skogsplanteringskassan och Ekplanteringsfonden bifölles och Riksdagen följaktligen komme att från och med år 1870 öfvertaga utbetalningen af de pensioner och arfvoden, som vissa f. d. skogsstatstjenstemän och betjente blifvit vid erhållet afsked försäkrade att under sin återstående lifstid få från nämnda kassa och fond uppbära, berörda pensioner och arfvoden, hvilka nu utgöra ett belopp af tillsammans 4,835 R:dr, måtte uppföras att för framtiden utgå från Allmänna Indragningsstaten.

Utaf ifrågavarande pensioner äro följande nu anvisade å Skogsplanteringskassan, nemligen:

till Öfverjägmästaren C. G. Strandberg	700: —
» f. d. Öfverjägmästaren N. M. Retzius	1,200: —
» Uppsyningsmannen Boberg	75: —
» Planteringsvaktaren Anders Pålsson	30: —
» Dito Ebbe Pehrsson	30: —
» Sandplantören J. O. Bruhn	1,000: —
» f. d. Öfverjägaren A. G. Kjellman	500: —
» f. Underjägaren G. A. Wikström	250: —
» Dito Lars Larsson	150: —
	<hr/>
	3,935: —

hvaremot till utgående från ekplanteringsmedlen är anvisadt det Expeditionssekreteraren J. L. Mazér i egenskap af f. d. Sekreterare vid Ekplanteringsstyrelsen tillförsäkrade årliga belopp 900: —.

Tillhopa R:dr 4,835: —,

Sedan Riksdagen numera bifallit Utskottets, uti Utlåtandet N:o 23 angående beräkning af Statsverkets inkomster, gjorda hemställan om indragning af omförmälda fonder, tillstyrker Utskottet,

att, på sätt Kongl. Maj:t föreslagit, ofvanberörda pensioner och arivoden, tillsammans utgörande 4,835 R:dr, må af Riksdagen uppföras att från och med år 1870 från Allmänna Indragningsstaten utgå.

21:o. Beträffande Kongl. Maj:ts förslag, att nuvarande återstoden af det hittills å Sjunde Hufvudtiteln uppförda anslaget till *Jägeristaten*. utgörande i penningar 112 R:dr 51 öre och i indelta räntor 674 R:dr 69 öre eller tillsammans 787 R:dr 20 öre, skulle öfverföras till Nionde Hufvudtiteln och sammanläggas med anslaget till Allmänna Indragningsstaten, derifrån ock borde bestridas de utbetalningar, hvilka för närvarande besörjdes med förstnämnda anslag, har Utskottet under punkten 6 i Utlåtandet N:o 38, angående regleringen af utgifterna under Riksstatsens Sjunde Hufvudtitel, afgifvit yttrande. i enlighet hvarmed Utskottet å närlagda tabell Litt. A.) upptagit, att tilläggas anslaget till Allmänna Indragningsstaten, förenämnda penninge- och räntebelopp, hvilket Utskottet här skolat

till Riksdagens godkännande anmäla.

22:o. Sedan, i anseende till skedd expropriation för Statens södra stambana af jord från indragna och till midfastan år 1878 utarrenderade korporalsbostället vid f. d. Adelsfane-regementet N:o 1 Råken eller Räknan ett halft mantal i Wieslanda socken, Albo härad och Kronobergs län, arrendatorn af samma boställe blifvit, på sätt af Statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 b. pag. 37) närmare inhemtats, genom nådigt beslut den 22 November 1867. för återstående arrendetiden tillerkänd årlig ersättning till belopp af 38 R:dr eller omkring 5 procent å den till Riksgäldskontoret levererade expropriationssumman, har Kongl. Maj:t nu föreslagit, att berörda belopp måtte å Allmänna Indragningsstaten uppföras.

Då nuvarande arrendatorn måste anses till ifrågavarande ersättningsbelopp berättigad, tillstyrker Utskottet.

att hvad Kongl. Maj:t uti förevarande hänseende föreslagit må af Riksdagen bifallas.

23:o. I afseende å det af Kongl. Maj:t till *anskaffande af originalmålningar af växter ur Sveriges Flora och till utgivande af teckningar utaf Zoologiska föremål* äskade anslag af 1,200 R:dr för år 1870, har Utskottet i 29:de punkten af Utlåtandet N:o 39, angående regleringen af utgifterna under Riksstatsens 8:de Hufvudtitel, afgifvit yttrande.

24:o. Vidare har Kongl. Maj:t föreslagit, att kompositören *Franz Berwalds* enka *Mathilda Berwald* måtte å Allmänna Indragningsstaten uppföras till åtnjutande

Angående öfverflyttande till Allmänna Indragningsstaten af anslaget till f. Jägeristaten.

Angående ersättning för exproprierad jord från f. korporalsbostället N:o 1 Råken eller Räknan.

Angående anslag till anskaffande af originalmålningar af växter ur Sveriges flora.

Angående pension åt kompositören F. Berwalds enka.

under sin återstående lifstid af årlig pension att med 400 R:dr utgå från och med år 1869.

Enligt hvad af handlingarne inhemtas erhöill Kompositören Berwald först från början af år 1867 anställning vid Musikaliska Akademien. Hans befattning derstädes kan således icke i någon mån grundlägga anspråk på statens mellankomst för hans enkas försörjning, och då hans verksamhet äfven i öfrigt icke torde kunna anses hafva varit af den vigt för det allmänna, att den skulle påkalla anvisande af statsmedel för berörda ändamål, hemställer Utskottet.

att denna nådiga framställning icke må af Riksdagen bifallas.

Angående tillökning för den under en del löner inbegripna spanmål.

25:o. Då riksmarkegångspriset å spanmål för åren 1866, 1867 och 1868 utgjort i medeltal 2 R:dr 31 öre för kubikfot, motsvarande 14 R:dr 59 öre för tunnan eller 4 R:dr 9 öre utöfver det värde, 10 R:dr 50 öre för tunnan, hvartill spanmålen vid 1841 års statsreglering beräknades, har Kongl. Maj:t nu föreslagit, att den lönefyllnad hvarom jemlikt då stadgade grunder, de embets- och tjenstemän m. fl., som före vidtagande af berörda statsreglering tillträdt och ännu bibehålla löner med derunder beräknad spanmål, äro tillförsäkrade, måtte af Riksdagen bestämmas efter nämnda prisskildnad, 4 R:dr 9 öre för tunnan, till utgående från Allmänna Indragningsstaten.

Vid det af Statskontoret upplysta förhållande, att beloppet af den spanmål, som inbegripes under lönerna för sådana äldre löntagare, för närvarande utgör 1,031 tunnor, skulle således till bestridande af ifrågavarande utgift erfordras i jennadt tal en summa af 4,200 R:dr.

I anledning häraf får Utskottet hemställa,

att för de tjenstemän, hvilka äro berättigade till spanmålstillökning utöfver det i staterna beräknade pris af 7 R:dr Banko, denna tillökning måtte för hvarje tunna under lönerna beräknad spanmål bestämmas till 4 R:dr 9 öre.

Angående Hufvudtitelns slutsumma.

26:o. Enär, i händelse förslaget om öfverflyttande till Allmänna Indragningsstaten af anslaget till Jägeristaten bifölles, detta anslag skulle komma att lemna full tillgång till bestridande af de utgifter, som i följd af berörda öfverflyttning skulle för Indragningsstaten uppkomma, och de anvisningar å anslaget för sistnämnda stat, hvarom i öfrigt Kongl. Maj:t i den nådiga Propositionen angående Statsverkets tillstånd och behof gjort framställning, skäligen kunde antagas ungefärligen motsvaras af de besparingar i utgifter från samma stat, som uppkomme genom äldre pensions-tagares afgång äfvensom derigenom, att, om, på sätt förslagits, å Fjerde Hufvudtitelns anslag till Kavalleri- och Infanteriregementena uppfördes ett belopp af 157 R:dr 37 öre såsom ersättning för »Indelningsbrist i Jemtland», några utbetalningar icke vidare skulle

skulle ifrågakomma från det för samma ändamål nu å Allmänna Indragningsstaten uppförda *förslagsanslag* å 400 R:dr Banko, hvilket alltså borde indragas, har Kongl. Maj:t icke föreslagit annan ändring i anslaget för Allmänna Indragningsstaten, hvilket nu utgör R:dr 761,412: 9.

men genom tillägg af återstoden å anslaget för Jägeristaten 787: 20.

skulle ökas till R:dr 762,199: 29.

än att detsamma, för vinnande af jemn slutsumma å Riksstaten i sin helhet, minskas med 23 R:dr 28 öre till 762,176 R:dr 1 öre; Och torde således ifrågavarande anslag lämpligen kunna, med tillägg af ofvanberörda 787 R:dr 20 öre, till i öfrigt oförändradt belopp upptagas; hemställande dock Utskottet,

att Riksdagen må medgifva att vid nya Riksstatens upprättande Allmänna Indragningsstatens förslagsanslag får jemkas i den mån, som blifver erforderlig för att till jemnade belopp bringa Riksstatens slutsummor i afseende å så väl penningar som indelta räntor samt indelt och oindelt spanmål.

Dessutom har Kongl. Maj:t gjort framställning om beviljande af nedannämnda extra anslag för år 1870.

27:o. I och för *Arméens pensionering* har Kongl. Maj:t äskat, dels för upprätthållande af *Arméens Pensionskassas egen pensionering* en summa af 85,500 R:dr, eller enahanda belopp som för innevarande år finnes anvisadt och dels för *fortfarande tillämpning af nu gällande pensions-stater* för Arméens befäl och tjenstemän af den 9 Februari 1858 och den 6 November 1860 ett kreditiv å 215,000 R:dr att användas till betäckande af den skilnad, som för Arméens Pensionskassa under år 1870 kunde uppstå genom den ifrågavarande pensioneringens tillämpning; hvarförutan Kongl. Maj:t hemställt, att till fyllande af de brister, som i de för sistberörda ändamål för åren 1868 och 1869 anvisade kreditiv-anslag kunna uppstå, måtte till utgående *i mån af behof* beviljas för innevarande år ett *fyllnadskreditiv* å tillhoppa 16,000 R:dr.

Arméens pensionering.

Under återropande af hvad beträffande Arméens Pensionskassas ställning och för år 1870 påräknade utgifter är i det vid den nädiga Propositionen fogade Statsråds-protokoll (Bil. N:o 3 a pag. 31—33) meddeladt, tillstyrker Utskottet,

a) att, för upprätthållande af Arméens Pensionskassas egen pensionering, må för år 1870 på extra stat anvisas ett kreditiv å 85,500 R:dr. med skyldighet för Pensionskassan att till Riksgälds-kontoret afstå det för året Pensionskassan tillkommande förhöjda vederlag för de till Statsverket indragna rusthålls-afgifterna och under enahanda vilkor i öfrigt, som hittills egt rum, eller att årsanslaget kvartalsvis utbetalas, med förbindelse för Pensionskassans Direktion att, så snart årets räkenskaper hunnit afslutas, behörigen ådagalägga, om hela anslagssumman eller huru stor del deraf varit för ändamålet behöflig, samt att, i händelse det lyftade beloppet icke åtgått, öfverskottet återlemna;

b) att för fortfarande tillämpning af nu gällande pensions-stater af den 9 Februari 1858 och den 6 November 1860 måtte för år 1870 anvisas på extra stat ett kreditiv å 215,000 R:dr. att användas till betäckande af den skilnad, som för Arméens Pensionskassa under samma år kan uppstå genom den ifrågavarande pensioneringens tillämpning, och att utbetalas sålunda,

att hälften deraf utgifves den 1 April och den andra hälften den 1 Oktober, med förbindelse för Direktionen att, vid requirerande af första halfårets belopp, med afslutade räkenskaper redovisa föregående års utgift; samt

e) att till utgående innevarande år *i mån af behof* måtte på Riksgälds-kontoret anvisas ett fyllnadskreditiv å tillhoppa 16 000 R:dr för fyllande af de brister, som kunna uppstå i 1868 och 1869 års kreditiv-anslag för fortfarande tillämpning af ofvannämnda, nu gällande pensions-stater för Arméens befäl och tjänstemän.

Angående pensionering af Sjöförsvarets embets- och tjänstemän samt gemenskap.

28:o. Slutligen har Kongl. Maj:t föreslagit att följande kreditiv måtte anvisas, nemligen:

för att fortfarande ej mindre sätta Amiralitets-krigsmanskassan i stånd att till Sjöförsvarets embets- och tjänstemän samt betjente, som söka afsked, genast utgifva pensioner enligt de för Kassan nu gällande pensioneringsgrunder, än äfven utgöra tillgång till de dem tillförsäkrade fyllnadspensioners utbetalande	R:dr 72.000:
samt för upprätthållande af den Sjöförsvarets afskedade gemenskap förunnade förbättrade pensionering	40.000:

tillhoppa R dr 112,000:

eller enahanda belopp som för berörda ändamål äro för innevarande år anvisade, med rättighet för Direktionen öfver nämnda kassa att å berörda kreditiv under loppet af år 1870 lyfta hvad för oförmälda behof blifver erforderligt, sedan styrkt blifvit, i hvad mån de för innevarande år beviljade enahanda kreditiv för pensioneringen åtgått, dock att hvad under sistnämnda år icke för ändamålet erfordrats, må för 1870 års pensionering i mån af behof användas; hvarjemte Kongl. Maj:t begärt Riksdagens medgifvande, att till förstberörda pensionering äfven få använda de besparingar, som möjligen kunna uppkomma på det å Femte Hufvudtiteln upptagna anslag till Flotans gamla reservstat; Och får Utskottet, med åberopande af hvad i Statsråds-protokollet (Bil. N:o 4 sidd. 8 och 9) finnes anfördt,

till denna nådiga framställning tillstyrka Riksdagens bifall.

Stockholm den 3 Mars 1869.

På Stats-Utskottets vägnar:

ARVID FR:SON POSSE.

Reservationer:

Vid 1:a punkten (angående förändrade bestämmelser i fråga om tjänstemäns pensionering) af Herr J. M. Björnstjerna, som reserverade sig så väl emot det af Utskottet framlagda förslag till underdånig skrivelse, som mot de derfor anförda motiver.

Vid 10:e, 15:e och 17:e punkterna (angående pensioner för Regementsläkaren Stenkulas enka, General-löjtnanten Akrells döttrar och Öfverste-löjtnanten Charpentiers enka) af Herrar P. O. Hörnfeldt och Jan Andersson.

Tab. Litt A

Riks-statens Nionde Hufvudtitel.

1869 års Riks-stat anslår:													Förslag till blifvande Riks-stat:																
Penningar.		Spannmål.											Summa Riksmünt.		Penningar.		Spannmål.											Summa Riksmünt.	
		Indelta på förslag.						Oindelt.									Indelt på förslag.						Oindelt.						
		Mått.		Värde å 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Mått.		Värde förslagsvis å 2 R:dr 10 öre kub.-foten.									Mått.		Värde å 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Mått.		Värde förslagsvis å 2 R:dr 10 öre kub.-foten.						
R:dr	öre	R:dr	öre	K:ft	k:r	R:dr	öre	K:ft	k:r	R:dr	öre	R:dr	öre	K:ft	k:r	R:dr	öre	K:ft	k:r	R:dr	öre	R:dr	öre	R:dr	öre				
Pensions- och Indragings-staterna.													A) Pensionsstaten.																
Civilstatens Pensionskassa:													Civilstatens Pensionskassa:																
Pensionsstaten för civile embets- och tjänstemän . 37,500: —													Pensionsstaten för civile embets- och tjänstemän . 37,500: —																
Dito för deras enkor och omyndiga barn 45,000: —													Dito för deras enkor och omyndiga barn 45,000: —																
Ersättning för mistade löne-innehållningar 2,245: 50.													Ersättning för mistade löne-innehållningar 2,245: 50.																
Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar 6,540: —													Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar 6,540: —																
70,219 50													70,219 50																
Arméens Pensionskassa:													Arméens Pensionskassa:																
Pensionsstaten för militäre embets- och tjänstemäns samt underofficerares enkor och barn 37,500: —													Pensionsstaten för militäre embets- och tjänstemäns samt underofficerares enkor och barn 37,500: —																
Ersättning för mistade löne-innehållningar 4,639: 50.													Ersättning för mistade löne-innehållningar 4,639: 50.																
Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar 28,080: —													Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar 28,080: —																
70,219 50													70,219 50																
Wadstena krigsmanshuskassa 24,713 03 51,897 93													Wadstena krigsmanshuskassa 24,713 03 51,897 93																
244,956 91													244,956 91																
Amiralitets-krigsmans-kassan:													Amiralitets-krigsmans-kassan:																
Förra anslaget under denna titel 43,100: —													Förra anslaget under denna titel 43,100: —																
Ersättning för mistade löneinnehållningar 615: —													Ersättning för mistade löneinnehållningar 615: —																
Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar 2,580: —													Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar 2,580: —																
46,295													46,295																
Invalidhus-fonden: Ersättning för hemmansräntor och arrenden, Förslagsanslag,													Invalidhus-fonden: Ersättning för hemmansräntor och arrenden, Förslagsanslag,																
Invalidhus-fonden 3,239 16													Invalidhus-fonden 3,239 16																
För blesserade Öfver- och Underofficerare, Reservationsanslag 7,500													För blesserade Öfver- och Underofficerare, Reservationsanslag 7,500																
Bidrag till handelsflottans pensionsstat, att af tullmedlen direkte utgå, Reservationsanslag.													Bidrag till handelsflottans pensionsstat, att af tullmedlen direkte utgå, Reservationsanslag.																
Nuvarande beloppet 24,000: —													Nuvarande beloppet 24,000: —																
Tillkommer, å handels- och sjöfarts-fonden förut anvisadt anslag 50,000: —													Tillkommer, å handels- och sjöfarts-fonden förut anvisadt anslag 50,000: —																
74,000													74,000																
Bidrag till folkskolelärares pensionering 30,000													Bidrag till folkskolelärares pensionering 30,000																
Bidrag till folkskolelärares enke- och pupillkassa 2,000													Bidrag till folkskolelärares enke- och pupillkassa 2,000																
Bidrag till Kongl. Theaterns pensionskassor 6,000													Bidrag till Kongl. Theaterns pensionskassor 6,000																
508,068 98													508,068 98																
Sgr													Sgr																
523,598 14													523,598 14																
B) Allmänna Indragings-staten.													B) Allmänna Indragings-staten.																
För diverse föremål, Förslagsanslag.													För diverse föremål, Förslagsanslag.																
759,427 11													759,427 11																
Penningar:													Penningar:																
Nuvarande beloppet 759,427: 11.													Nuvarande beloppet 759,427: 11.																
Tillkommer: Förra Jägeristatens kon-tanta löner 112: 51. 759,539: 62.													Tillkommer: Förra Jägeristatens kon-tanta löner 112: 51. 759,539: 62.																
Indelta räntor:													Indelta räntor:																
Nuvarande beloppet 1,849: 74.													Nuvarande beloppet 1,849: 74.																
Tillkommer: Från Sjunde Hufvudtiteln omförda räntor, hvilka innehafvas af förra Jägeristaten 674: 69. 2,524: 43.													Tillkommer: Från Sjunde Hufvudtiteln omförda räntor, hvilka innehafvas af förra Jägeristaten 674: 69. 2,524: 43.																
Indelt spanmål, såsom i 1869 års Riks-stat 94: 50.													Indelt spanmål, såsom i 1869 års Riks-stat 94: 50.																
Oindelt spanmål, dito dito 40: 74.													Oindelt spanmål, dito dito 40: 74.																
Då de nya anvisningarne å Indragings-staten ansetts kunna ungefärligen motsvara de besparingar i utgifter från nämnda stat, hvilka uppkomma genom pensionstagares afgang, utföres här detta anslag i öfrigt till oförändradt belopp 759,539 62 2,524 43 45 94 50 19 04 40 74 762,199 29													Då de nya anvisningarne å Indragings-staten ansetts kunna ungefärligen motsvara de besparingar i utgifter från nämnda stat, hvilka uppkomma genom pensionstagares afgang, utföres här detta anslag i öfrigt till oförändradt belopp 759,539 62 2,524 43 45 94 50 19 04 40 74 762,199 29																
1,267,496 09													1,267,496 09																
Summa													Summa																
1,283,137 76													1,283,137 76																

Tab. Litt. B.

Allmänna Indragningsstaten.

	R:mt.
Ny anvisning.	
Professoren. Doktor <i>C. J. Schlyter</i> , såsom ersättning för biträde och andra kostnader vid utgifvandet af »Sveriges gamla lagar»	900—
Vaktknekten vid länsfängelset i Wexiö <i>Sven Gustaf Pettersson</i>	400—
Dito vid straffängelset i Warberg <i>Bengt Christiansson Qvist</i>	300—
Dito vid länsfängelset i Carlstad <i>Jan Olsson</i>	400—
Förste Vaktknekten vid kronohäktet i Warberg <i>Carl Gustaf Forssman</i>	310—
Förre Fängelsedirektören <i>Gustaf Sundström</i> , att utgå från och med år 1869	800—
Sergeanten vid inre bevakningen vid straff- och arbetsfängelset å Långholmen <i>Bengt Melin</i>	400—
Andre Majoren vid Lifregementets Husarkorps m. m. <i>Carl Thom Adlercreutz</i>	1,250—
Kommandanten å Carlsborgs fästning, Majoren m. m. <i>Nils Fredrik Bergenstråle</i>	1,500—
Utredningsförvaltaren vid arméens förråd i Göteborg, Fältkamerraren m. m. <i>Otto Johan Hafström</i>	1,000—
Regementsläkaren vid Norra Skånska Infanteriregementet, Fältläkaren m. m. <i>Zacharias Fredrik Agathon Stenkulas</i> enka, <i>Hedvig Maria Borg</i> , att från och med 1869 utgå	300—
Till understöd åt de sedan 1808 och 1809 års krig qvarlevande landtvärnsmän	20,000—
Läraren vid Tekniska elementarskolan i Borås <i>Fredrik Eimele</i>	850—
Fraulidne Generallöjtnanten <i>Carl Fredrik Akrells</i> trenne ogifta döttrar <i>Margaretha</i> , <i>Adelaide</i> och <i>Emma Akrell</i> 200 R:dr, hvardera	600—
Öfverste-löjtnanten <i>Jean Toussaint Charpentiers</i> enka, <i>Helena Christina Charpentier</i> , född af <i>Klercker</i> , att från och med 1869 utgå	400—
Direktören vid Skogsinstitutet <i>G. Segerdahl</i>	4,000—
Transport	33,410—

Hör till Stats-Utskottets Utlåtande, 1869, N:o 40.

	Transport	R:mt.
Följande pensioner och arvoden, som hittills utgått från Skogsplanteringskassan och Ekeplanteringsfonden, nemligen:		33,410 —
till Öfverjägmästaren <i>C. G. Strandberg</i>	700: —	
» f. d. Öfverjägmästaren <i>N. M. Retzius</i>	1,200: —	
» Uppsyningsmannen <i>Boberg</i>	75: —	
» Planteringsvaktaren <i>Anders Pålsson</i>	30: —	
» Dito <i>Ebbe Pehrsson</i>	30: —	
» Sandplantören <i>J. O. Bruhn</i>	1,000: —	
» f. d. Öfverjägaren <i>A. G. Kiellman</i>	500: —	
» f. Underjägaren <i>G. A. Wikström</i>	250: —	
» Dito <i>Lars Larsson</i>	150: —	
» Expeditions-sekreteraren <i>J. L. Mazer</i> i egenskap af f. d. Sekreterare vid Ekplanterings-styrelsen	900: —	
Ersättning åt arrendatorn af indragna och utarrenderade korporalsbostället N:o 1 Råken eller Räknan i Kronobergs län		4,835 —
		38 —
	Summa	38,283 —

Tab. Litt. C.

Extra Statsregleringsanslag under Nionde Hufvudtiteln.

	Stats- Utskottet föreslår:	
	R:dr	öre.
Kreditiv.		
För upprätthållande af Arméens Pensionskassas egen pensionering	85,500: —	
» fortfarande tillämpning af nu gällande pensionsstater för arméens befäl och tjenstemän	215,000: —	300,500 —
» fortsatt tillämpning af staten för pensionering af Sjöförsvarets embets- och tjenstemän samt betjente	72,000: —	
» upprätthållande af den gemenskapen vid Sjöförsvaret förunnade förbättrade pensionering	40,000: —	112,000 —
	Summa	412,500 —
Att utgå under år 1869.		
För fyllande af de brister, som kunna uppstå i 1868 och 1869 års kreditiv-anslag för fortfarande tillämpning af ofvannämnda nu gällande pensionsstater för arméens befäl och tjenstemän	16,000: —	